

Еволюція історичного роману в українській літературі 90-х років ХХ століття

Навчальна дисципліна вільного вибору здобувача вищої
освіти в межах спеціальності

*Історія – це свідок часів, світло істини,
вчителька життя, а слово літописця
робить її безсмертною...*

Р. Іваничук, «Орда»

*«Література – не дім розпусти. Це храм, в якому
навіть найгірший розпусник, найбільший грішник
відхиляє від себе ці думки і молиться Богу...»*

«... від літератури не повинно смердіти!!!»

*«Справжня література завжди елітарна, себто
інтелігентна, витончена. Література – це не бордель,
це храм!..*

Р. Іваничук

«Зменшення зацікавлення історичним
романом може бути, але ігнорування
історичного роману – це катастрофа для
літератури будь-якої нації»

Роман Іваничук

«Із праць істориографів можна довідатися тільки, як
відбувалася битва, які полки у ній брали участь, яку
зброю використовували, але аж ніяк не те, про що
говорили між собою учасники війни.

Саме письменник на підставі фактажу відтворює
мислення часу, відкриває світ, який заслонений від
сучасника караваном століть і десятиліть...»

Роман Іваничук

«Історичного роману сьогодні не існує, хоча він повинен існувати, бо історичну пам'ять треба зберігати постійно, незалежно від епохи, в якій живемо»

Роман Іваничук

Зіставлення історичних художніх творів з історіографічними працями розширює й збагачує світоглядний комплекс, зокрема знання про минувшину, погляд на історію, її дослідження та вивчення, на шляхи і засоби використання історичного матеріалу в художній творчості й навпаки – художніх текстів у джерелознавчому й людинознавчому аспектах історичного процесу

*У результаті вивчення дисципліни,
здобувачі вищої освіти повинні набути таких
компетенностей:*

- здатність розв'язувати складні задачі і проблеми в галузі літературознавства в процесі професійної діяльності;
- здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел;
- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;
- здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку вітчизняного і світового літературознавства;

*У результаті вивчення дисципліни,
здобувачі вищої освіти повинні набути таких
компетенностей:*

- здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки;
- здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в галузі української філології;
- здатність ефективно й компетентно брати участь у різних формах наукової комунікації в галузі філології.

Жанрова специфіка історичних творів, основні поняття

- Достовірність, документальність (фактаж)
- Художній домисел, художній вимисел
- Історична правда, художня правда
- Справжність головного персонажа
- Історичний конфлікт

Раїса Іванченко

(нар. 1934)

**«Я повертаю
Україні те,
що в неї
вкрадено»**

☞ «Де міцна віра - там
буде міцною
державою»

☞ «Коли буде багато
просвіщених -
нищим і невігласам
прийде кінець»

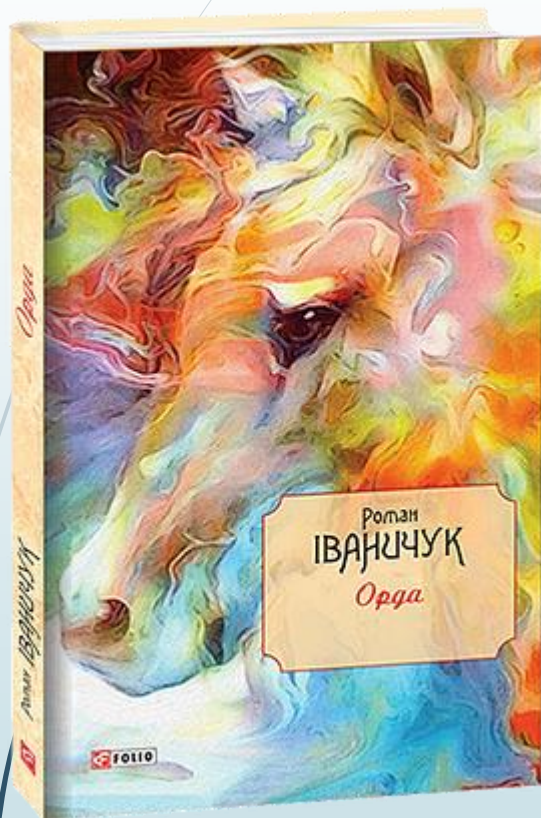
☞ «Держави
піднімаються не
мечем, а духом
просвітництва»

Роман Іваничук

(1929 – 2016)

✎ **«Я пишу
історію, щоб
зробити
проекцію на
день нинішній»**

«...Без духовності народ маліє...»

« Вибір життєвої дороги – це духовне устремління людини, яка за своє страждання просить у Бога винагороди або заслуженої покори... ти мусиш вибрати одну... в надії, що очистишся на ній, і хоч знову розчаруєшся – все одно йтимеш, долаючи перешкоди, бо ніде нема гладкої стежі до правди»

Роман
ІВАНІЧУК
Рев оленів на розвідні

Роман-легенда

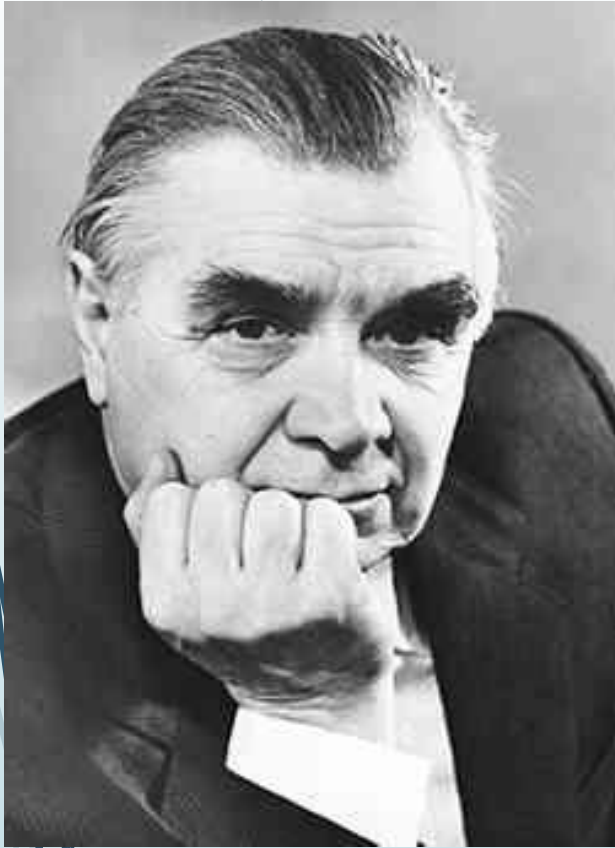

СУЧАСНА ЛІТЕРАТУРА
ПАНІНА

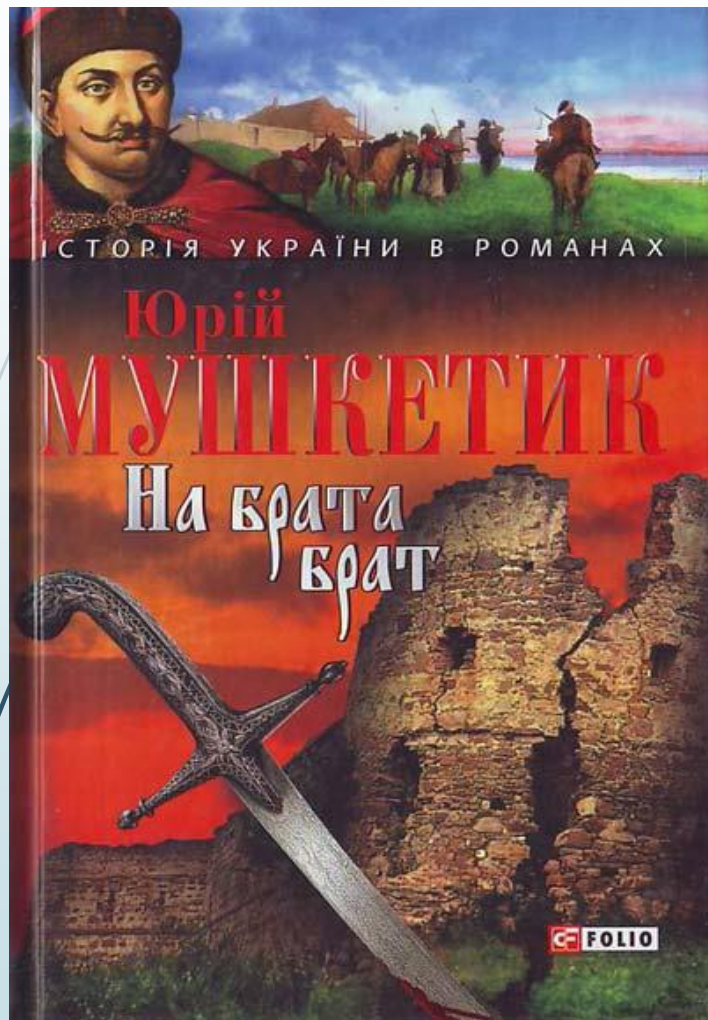
«Вогненні стовпи» — це перший в Україні художній твір про історію Української Повстанської Армії, який, за висловом самого письменника, став спробою «художнього осмислення драматичної історії останніх наших збройних змагань за незалежність»

Юрій Мушкетик

(1929 – 2019)

*«Я на свою творчість
дивлюся досить критично.
Написав я багато. Знаю,
дещо вже померло, дещо
помирає, а щось, хочеться
сподіватися,
протримається довше. А
багато є такого, що зараз
би не писав...»*

«Всі хочуть в отамани, ніхто не хоче коритися, визнавати над собою влади. Пррави в нас м'які та лагідні, ріки чисті і сади рясні та щедрі, можна б жити... Можна б перетворити все те в рай. Якби... не тягли врізнобіч. Якби плекали цю землю. Якби жадібні сусіди не стерегли наше багатство жадібними очима...»

Павло
Загребельний
(1924 - 2009)

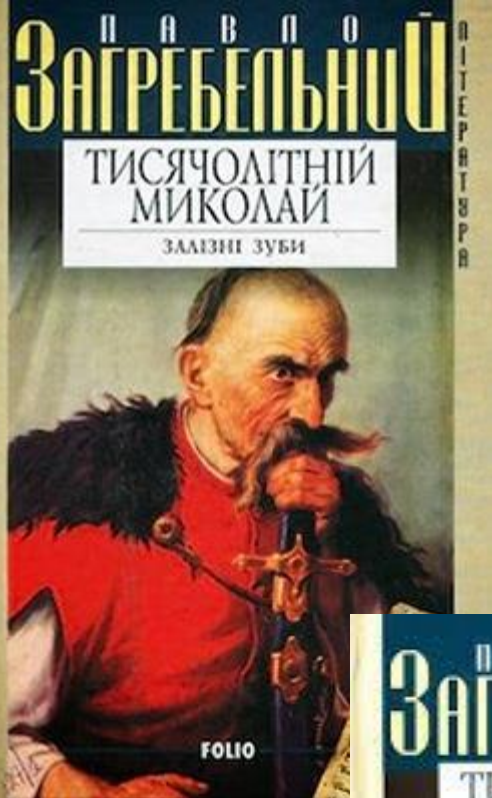

*«Ніхто не має права мовчати, а
надто письменник.*

*Це моє кредо, я сповідував його
все своє життя.*

*Я не шкодую, що я так жив –
чесно та справедливо. Оце все,
що я мав вам сказати.*

*Все решта написано в моїх
книжках...»*

Павло Загребельний (1924 - 2009)

*«Тисячолітній Миколай»
— роман з незвичайним
сюжетом. Це розповідь-
спогад людини, яка
прожила понад десять
століть — від часів князя
Володимира до часів
перебудови*

